

Danka Šárková:

Knížku bych věnovala Krakonošovi

28. listopadu v podvečer dostane v Krtku prostor docela netradiční program. Spisovatelka Danka Šárková (vlastním jménem Šárka Denková) představí svůj zimní příběh *Alenka a Krakonoš*, který zarámovala do dětské knížky. V malém výstavním sálku v Krtku jsem s Dankou v říjnu vedla krátký rozhovor ke knížce i jejímu krkonošáctví, který je zároveň pozvánkou na povídání, autogramiádu a prodej knížek za zvýhodněnou cenu.

■ Danko, jste původem z Prahy, co Vás sem přivedlo?

Vždycky říkám, dejte si pozor na to, co si přejete. Od patnácti let jsem trávila veškeré zimy v Krkonoších, ve Vítkovicích, na Mísečkách, kam jsem pak hodně jezdila se svým prvním mužem. Poprvé jsem se tu ocitla v 15 letech na Klínových Boudách na teslácké boudě, kde jsem trávila víkendy. Vůbec jsem tehdy nevěděla, co mě čeká, když se mě kamarádka zeptala, jestli umím lyžovat a zda bych nechtěla na víkendový zájezd autobusem na rekreační chatu Tesly. Dnes to je bouda Klínovka. Vůbec jsem si nedokázala představit, kde jsou Klínové Boudy. Odpoledne po škole jsme jely autobusem do Špindlu, vystoupily jsme u hotelu Hradec, došly k lanovce a vyjely jsme na Pláně. Tam jsme nazuly běžky, krosnu s výbavou na týden, na ní přivázané sjezdovky a šlo se pět kilometrů pěšky s čelovkou na hlavě. Na Klínovku jsem později zasadila děj svojí knížky *Horalka*.

■ Pak už přišla doba, kdy se z Šárky Denkové stala Danka Šárková, když jste cestu do hor našla napořád?

To ještě ne. Vdala jsem se, měli jsme děti. Oba kluci se pak začali učit na lyžích – kde jinde než tady v Krkonoších, na Medvědině. Už tehdy jsme si s dnes už bývalým manželem říkali, že bychom tu chtěli žít nebo tu aspoň trávit všechny víkendy. Tohle přání se mi splnilo až s druhým životním partnerem, kterého jsem potkala na Benecku, kde vede penzion.

■ Jaký je příběh vašeho pseudonymu?

Napsala jsem článek *Naučím se říkat ne* do jednoho časopisu a tehdejší tchán se mi vy-

smál, že si snad hraju na spisovatelku a ještě pod jejich rodinným jménem... Tak jsem to u první knížky raději přehodila a dnes už ho jako spisovatelka užívám běžně. Šárkou budu do smrti, tak jsem si ji vzala do uměleckého příjmení.

■ Knížky si pak sama vydáváte v nakladatelství AnaHita.

Nakladatelství jsme s kamarádkou založily asi před deseti lety, nejdřív proto, abychom mohly vydávat knížky o čínské medicíně, kuchařky. Dnes už jsem majitelkou celého nakladatelství. Hodně cestuju do jihovýchodní Asie, deset let jsem pracovala pro Tradiční čínskou medicínu – jako ekonom. Taoismus mě provází životem.

■ Prozradte mi, mají zvířecí i lidské postavy z knížky nějakou živoucí předlohu?

V knížce jsou moje dvě kočky Máša a Dáša. Jedné z nich se dokonce přihodila ta historie, která je popsána v knížce, ale nechci úplně prozrazovat děj. Kočka, kterou jsem si vzala z útulku, nás v pátrací akci stála tisíc korun. Našla se na moje narozeniny, deset dní poté, co nám s hosty odjela do Špindlerova Mlýna. Asi rok poté, co se zatoulala, mě napadlo, že bych napsala dětskou knížku. Předlohou pro fenku Sisinku je pes mého syna, který skutečně chodí v oblečkách. Sama mám velkého hovawarta, ten se do příběhu promítnul jako bernardýn Karel. Lidské postavy – Alenka, maminka i babička – jsou smyšlené. No a pak je tam přece Krakonoš...

■ Příběh pohádky je velmi civilní, obešel se bez řady kouzelných bytostí...

Jediný je tam Krakonoš jakožto moudrý a dobrotivý vládce hor. Hlavní příběh by měl být především přínosem pro děti. Je tam nafoukaná kočka Dáša, která se povyšuje, a ostatní zvířátka, na která nebyla Dáša hodná. Když se jí ale něco přihodilo, všechna se semkla a šla jí na pomoc. Dostala lekci pokory. V příběhu sice mluví zvířata lidskou řečí, jinak je ale ze života a k poučení.

■ První, co bezesporu přitáhne oko ke knížce, jsou ilustrace. Na titulní straně je Krakonoš a ještě něžnější obrázky najdeme uvnitř.

Zvířata v *Alence a Krakonošovi* jsou jako živá... Říkám to, protože osobně znám předlohy.

První setkání s ilustrátorkou Dankou Kobrovou proběhlo v jablonecké knihovně, kde mě oslovila, že maluje. Náhody podle mě neexistují a naše setkání bylo spíš takové shledání. Danka ilustrovala knížku jiné autorky, kterou jsem v AnaHitě vydala jako zakázku pro knihovnu v Jablonci. Když jsem viděla její obrázky, oslovila jsem ji, a když si ona přečetla první kapitolu pohádky, okamžitě jí začaly naskakovat nápady. A podobně to mám s grafičkou, která nám tu knížku dala dohromady.

■ To je další věc, která praští do oka – spíš člověka od řemesla, ale přesto: výborné řemeslné provedení knihy.

Knížka je dílem tří žen a jako nakladatelka jsem na zpracování knížky nešetřila. Je šitá, ne lepená. Nechala jsem na ni dát UV lak, aby kniha neztrácela barvy, i když na ni dopadá sluneční světlo.

■ Chystáte nějakou další dětskou knížku, nebo je to první a poslední odbočka od románové tvorby?

Mám v hlavě letní příběh a přes Vánoce, kdy budu mít trochu volněji, dám dohromady druhý díl *Alenky a Krakonoše*. Do konce února by se mohly stihnout všechny ilustrace. Takže když to vyjde, na léto by mohla být hotová další kniha. Myslím si, že patří do každého infocentra. Děti, které přijedou do Krkonoš, si Alenčin příběh určitě užijí.

Jana Tesařová

